

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Jakuba Camrdy, v právní věci žalobkyně: **C. B.**, za účasti Z. B. a S. B., proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem v Ostravě, 28. října 117, v řízení o kasační stížnosti podané proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 5. 2010, č. j. 22 Ca 106/2009 - 55,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností, podanou k poštovní přepravě dne 9. 7. 2010, se žalobkyně (dále jen stěžovatelka) domáhá zrušení výše označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 12. 2008, č. j. MSK 159910/2008. Tímto rozhodnutím bylo stěžovatelce zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Vítkov ze dne 16. 7. 2007, č. j. MUVI 33408/2008, kterým nebylo k žádosti stěžovatelky, Z. B. a S. B. stanoveno ochranné pásmo vodního zdroje – studny umístěné na pozemku p. č. 57/3 v k. ú. Větrkovice u Vítkova.

Ze soudního spisu vyplývá, že shora uvedený rozsudek, ve kterém byla stěžovatelka řádně poučena o možnosti podat do dvou týdnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně kasační stížnost, byl zástupci stěžovatelky doručen v pátek 21. 5. 2010.

Dle ustanovení § 42 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.), má-li účastník v řízení zástupce, doručují se písemnosti jen tomuto zástupci.

Dle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Dle ust. § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Dle ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Lhůtou se rozumí časový úsek, vymezený počátkem a koncem, přičemž pro lhůty určené dle týdnů platí pro jejich počítání následující pravidla. Počátek lhůty, určené podle týdnů, je dán dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek. Konec lhůty, určené dle týdnů připadá na den, jež se pojmenováním shoduje se dnem, na který připadla skutečnost, od níž se lhůta počítá.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení rozsudku Krajského soudu v Ostravě - tj. pátek 21. 5. 2010. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. pak, v návaznosti na výše uvedené, připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty - tj. dnem doručení, a to na pátek 4. 6. 2010. Ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 a § 40 s. ř. s. byl tento den posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost, podaná k poštovní přepravě až dne 9. 7. 2010 (doručena krajskému soudu dne 13. 7. 2010), byla podána zjevně opožděně a jako takovou mu nezbylo, než ji podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) a ust. § 120 s. ř. s. odmítnout.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V projednávané věci tak tomu nebylo, proto osoby na řízení zúčastněné nemají právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 a ust. § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 25. srpna 2010

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu